

Pr. prof. dr. Ioan MOLDOVEANU
(coordonator)

PROFESORII NOȘTRI ÎNVĂȚĂTORII NOȘTRI

VOL. III

Addenda

CUVÂNT ÎNAINTE

IN MEMORIAM MAGISTRORUM NOSTRAE FACULTATIS

Volumul de față vine să se adauge, ca al treilea, altor două pe care corpul nostru profesoral a reușit să le editeze, sub coordonarea subsemnatului, la începutul anului 2020. Reamintesc că proiectul își datorează existența îndemnului Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, care propunea marcarea a 140 de ani de la înființarea Facultății noastre de Teologie Ortodoxă de la București (1881-2021), în cadrul Universității bucureștene ce se înființase cu doar 15 ani mai devreme (1866). Acesta venea și ca urmare a aceluiași îndemn patriarhal, dar și ca o punere în pagină a unei părți a unui proiect mai amplu, și anume proclamarea anului 2019 ca „An omagial al satului românesc (al preoților, învățătorilor și primarilor gospodari)”, la care se adăuga, prin grija Sfântului Sinod, și comemorarea patriarhilor Nicodim Munteanu și Iustin Moiescu, cât și al traducătorilor de cărți bisericești. Or, noi aveam să purcedem la ceea ce s-ar fi dorit o „aducere aminte de mai marii noștri”, preoți și învățători – profesori ai Facultății de Teologie de la București. Dintre aceștia, mulți fuseseră și traducători de literatură teologică, fapt ce l-am deslușit studenților și publicului larg care nu i-a putut cunoaște decât pe această cale. Sfântul Sinod îndemna la comemorarea unuia dintre ei: Iustin Moiescu. Fusese profesor universitar și la Atena, și la Varșovia. Am avut în vedere ca, alături de nume ca al acestui mare patriarh erudit să ne reamintim de toți aceștia, ierarhi, preoți de mir sau ieromonahi, ori laici care ne-au fost, celor de astăzi, îndrumători și ziditori de destine și care nu mai sunt printre noi.

Pomelnicul pe care noi îl citim la Sfintele Liturghii cu prilejul zilelor festive ale facultății (hramul „Sfinții Trei Ierarhi”, hramul „Sfânta

Ecaterina”, deschiderile și închiderile de an universitar) conține aproape 100 de nume. Și pentru că în primele două volume am reușit să acoperim doar puțin peste jumătate dintre numele acestora, am considerat binevenit să continuăm a-i omagia și pe restul dintre aceștia într-un al treilea volum. Unul dintre cei care îi cunoscuseră bine și de aproape pe foarte mulți dintre ei este părintele prof. dr. Nicu Moldoveanu, drept pentru care s-a angajat la efortul adunării de date din care să se poată construi câte un medalion dedicat aceluia care îi fuseseră colegi sau profesori, reieșind ceea ce se vede acum. Acestor amintiri li s-au mai adăugat și altele, cum este, de pildă, rezultatul întâlnirii pe care dl. lector dr. Octavian Gordon a avut-o cu dl. Mihai Iliescu, fiul unuia dintre cei mai dedicați și savanți bibliotecari pe care facultatea i-a cunoscut, o figură demnă de evocat. Pe de altă parte, în urma recente pierderi (august 2020) a unui alt mare „magistru” de-al nostru, Academicianul Emilian Popescu, vine să se adauge acestei comemorări urmașul la catedră al acestuia, părintele prof. univ. dr. Emanoil Băbuș, oferindu-ne date din vasta bio-bibliografie a acestuia.

Toate aceste gânduri vin să întărească în noi credința că înveșnicirea în cugetele noastre se câștigă prin rodirea credinței în știință, din fapta cea bună a transmiterii de cunoștințe căpătate prin muncă asiduă care nu este altceva, din nou, decât rodire din duhul rugăciunii.

Aceștia ne-au fost înaintașii într-ale cunoașterii lui Dumnezeu, cei care au făcut din Teologie „artă a artelor și știință a științelor”.

Pr. Prof. Dr. Ioan MOLDOVEANU
Coordonator

30 ianuarie 2021
Hramul „Sfinților Trei Ierarhi”,
protectorii Învățământului Teologic

PROFESOR UNIV. DR. ION NEGRESCU (1893-1970)

Pr. Nicu MOLDOVEANU

S-a născut la data de la 8 ianuarie 1893, în comuna Holboca din județul Iași, unde tatăl său, Dumitru Negrescu, descendent al unei familii de profesori și cărturari, era învățător la școala din această comună, animator al vieții culturale și ctitor al bisericii din localitate.

Urmând tradiția, Ion Negrescu a studiat la Liceul Național și la Universitatea din Iași, obținând licența la secția de „Filologie română”. Însușindu-și multiple cunoștințe de literatură română, dar și de limbă și literatură slavă, și-a susținut doctoratul în anul 1925, sub conducerea științifică a profesorului literat Garabet Ibrăileanu (1871-1936).

Mobilizat între anii 1917-1918 ca sublocotenent de rezervă în Regimentul 13 Infanterie „Ștefan cel Mare”, a participat la luptele grele de la Mărăști, Mărășești și Oituz, fiind decorat cu medalia *Crucea comemorativă a războiului 1916-1918*, cu bareta „Mărăști”. În anul 1916 s-a căsătorit cu Ana, colegă de facultate la Universitatea din Iași, devenită celebră pentru frumusețea sa fizică și sufletească și, mai ales, pentru studiile sale strălucite și activitatea civică și culturală, filantropică și

ARHIDIACON PROFESOR
UNIV. DR. OREST BUCEVSCHI
(1897-1992)

Pr. Nicu Moldoveanu

S-a născut la data de 14 iulie 1897, în localitatea Păltinoasa din județul Suceava (Bucovina). După ciclul elementar a fost înscris la liceul din Câmpulung Moldovenesc, unde a învățat între anii 1908-1918, apoi la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cernăuți, între anii 1918-1922. Aici și-a susținut licența în anul 1922, iar doctoratul uimitor de repede – dacă nu cumva este o greșeală – în anul 1923. Tot aici a frecventat, în paralel, cursurile Facultății de Litere și Filosofie (limbi clasice), obținând licența în anul 1924.

În anul 1924, a fost trimis cu bursă de studii pentru specializare la Facultatea de Teologie Romano-Catolică și Protestantă din Breslau (astăzi Wrocław – Polonia).

Întorcându-se în țară, a fost numit profesor de limbi clasice la Liceul „Iulia Hasdeu” din Cernăuți, apoi, din anul 1924, a fost încadrat la catedra de Dogmatică și Sectologie de la Academia Teologică din Cluj, unde, în anul universitar 1927-1928, va fi și decan, iar în anul 1937, profesor agregat. Din anul 1941, a fost numit profesor titular la catedra

DIACON PROFESOR UNIV. DR.
EMILIAN VASILESCU (1904-1985)

Pr. Nicu MOLDOVEANU

S-a născut la data de 21 septembrie 1904, în localitatea Herăști din județul Ilfov, unde tatăl său, Nicolae Vasilescu, era învățător, Emilian fiind al treilea copil al familiei Vasilescu. După școala elementară din satul natal, Emilian a intrat, prin concurs, la Seminarul „Nifon Mitropolitul” din București, unde și-a început formarea teologică, între anii 1917-1924, continuând la Facultatea de Teologie din cadrul Universității din București, între anii 1924-1928. Aici, Emilian Vasilescu, fiind un student

cu dorință de studiu, a fost remarcat de eruditul profesor universitar, atunci preot, apoi mitropolit al Moldovei și Sucevei, Ioan-Irineu Mihălcescu, sub a cărui îndrumare științifică și-a elaborat teza de licență în Teologie, cu titlul: *Contribuție la studiul sentimentului religios la români*. Teza lui Emilian Vasilescu a fost publicată parțial în anul 1935, în patru foiletoane din ziarul *Universul*.

Tânărul Emilian Vasilescu, fiind remarcat și sprijinit moral de către mentorul său, profesorul univ. dr. Ioan (Irineu) Mihălcescu, a beneficiat de o bursă de studii postuniversitare, între anii 1929-1932, la

PROFESOR UNIV. DR.
CONSTANTIN C. PAVEL (1907-2000)

Pr. Nicu MOLDOVEANU

S-a născut la data de 17 august 1907, în localitatea Bucești din județul Galați, în familie de preot. În satul natal a învățat primele clase la Școala primară, după care și-a început studiile teologice la Seminarul Teologic din Galați, între anii 1918-1925, continuând cu cele universitare, mai întâi la Facultatea de Teologie Ortodoxă din cadrul Universității București, între anii 1925-1929, susținând examenul de licență în anul 1930. Tot la București a frecventat și cursurile Seminarului Pedagogic Universitar, cu examen de capacitate pentru învățământul secundar, iar mai târziu și-a susținut examenul pentru o altă teză de licență la Facultatea de Filosofie din cadrul Universității București, adică în anul 1947.

Înainte de aceasta făcuse studii de specializare la Facultățile de Teologie Catolică și Protestantă din Paris, între anii 1930-1932, iar între anii 1932-1933, a frecventat cursuri de Morală și Sociologie, la Sorbona, precum și la Strasbourg.

Revenind în țară, a susținut teza de doctorat la Universitatea din București, Facultatea de Teologie Ortodoxă, intitulată: *Problema*

răului la *Fericitul Augustin. Studiu de filosofie morală*, sub îndrumarea științifică a profesorului univ. Șerban Ionescu, în ziua de 31 ianuarie 1938. Între timp a fost și cântăreț bisericesc în București, iar în perioada 1944-1952 a funcționat în învățământul liceal, în provincie și în capitală. Începând cu anul 1952 a fost chemat în învățământul universitar teologic, mai întâi ca asistent la catedra de Morală creștină, pe lângă diac. prof. univ. dr. Orest Bucevschi, susținând și seminariile de franceză, greacă și latină la anumiți ani de studiu. Din anul 1962, ca profesor, la început provizoriu, apoi definitiv, la anii III și IV, a predat disciplina teologică Morala creștină, până la pensionare pentru limită de vârstă, în anul 1975.

După pensionarea profesorului dr. Constantin C. Pavel, catedra a fost suplinită de preoții Dumitru Radu și Ilie Moldovan, până în anul 1978, când primul a rămas la catedra de Morală de la Institutul Teologic Universitar din București, iar al doilea la Institutul omolog din Sibiu. După aceștia, părintele profesor Vasile Răducă a slujit catedra de Morală creștină, astăzi pensionat și el.

Profesorul Constantin Pavel, înainte de a fi universitar, a mai îndeplinit și alte funcții: inspector general la Ministerul Cultelor, între anii 1944-1945, iar mai târziu a fost și membru laic în Adunarea și în Consiliul eparhial al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

A rămas în amintirea foștilor săi studenți teologi, printre care era și subsemnatul, ca un om bun la suflet, dar destul de exigent și foarte pregătit. Profesorul C. Pavel a scris și a publicat, în specialitatea sa, cărți, studii, articole, documentare și recenzii, dintre care le vom aminti pe cele principale.

Lucrări tipărite între anii 1935-1980:

Irreductibilité de la Morale à la Science des Moeurs. Avec une preface de Raoul Allier, Paris, 1935;

Problema răului la Fericitul Augustin. Studiu de filosofie morală, București, 1938; București, 1996;

L'Église et la culture, București, 1939;

Tragedia omului în cultura modernă, București, 1940;

„Contribuția Fericitului Augustin la progresul gândirii filosofice”, în: *Revista de Filosofie, XXIX (1943), 3-4, pp. 302-311;*

- „Vrednic este lucrătorul de plata sa”, în: *Studii Teologice*, IV (1952), 3-4, pp. 142-156;
- „Patimile omenești, piedică în calea mântuirii”, în: *Studii Teologice*, V (1953), 7-8, pp. 471-481;
- „Lăcomia, patimă dăunătoare vieții individuale și obștești”, în: *Studii Teologice*, VII (1955), 7-8, pp. 469-488;
- „Principii de morală socială în Epistolele sobornicești”, în: *Glasul Bisericii*, XVI (1957), 4-5, pp. 238-247;
- „Patimi dăunătoare vieții omenești (desfrânarea, invidia, mânia)”, în: *Mitropolia Moldovei și Sucevei*, XXXIII (1957), 5-7, pp. 431-450;
- „Trândăvia și trufia în concepția moralei creștine”, în: *Studii Teologice*, IX (1957), 7-8, pp. 530-543;
- „Influența păcatului nostru personal asupra semenilor”, în: *Ortodoxia*, XI (1959), 2, pp. 265-279;
- „Opera mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și slujirea Bisericii Sale”, în: *Ortodoxia*, XV (1963), 3-4, pp. 424-455;
- „Temeiurile și rostul ascultării în viața morală a creștinismului”, în: *Studii Teologice*, XVIII (1966), 7-8, pp. 387-407;
- „Probleme morale cu privire la căsătorie și familie”, în: *Biserica Ortodoxă Română*, LXXXV (1967), 1-2, pp. 126-144;
- „Aspectul teologic al solidarității umane”, în: *Ortodoxia*, XIX (1967), 2, pp. 182-191;
- „Probleme morale în parabola fiului risipitor”, în: *Glasul Bisericii*, XXX (1971), 3-4, pp. 268-280;
- „Răsplata muncii în concepția moralei creștine”, în: *Mitropolia Olteniei*, XXIII (1971), 3-4, pp. 175-187;
- „Preocupări actuale în domeniul teologiei morale creștine”, în: *Studii Teologice*, XXV (1973), 3-4, pp. 173-187;
- „Atitudinea Sf. Trei Ierarhi față de problemele morale ale vremii lor”, în: *Studii Teologice*, XXIX (1977), 3-4, pp. 222-232;
- „Posturile rânduite de Biserica Ortodoxă în condițiile de viață actuale ale credincioșilor”, în: *Studii Teologice*, XXIX (1977), 5-8, pp. 421-435;
- „Preotul, pilduitor și îndrumător al vieții morale a credincioșilor”, în: *Biserica Ortodoxă Română*, XCVI (1978), 7-8, pp. 761-773;

CUPRINS

Cuvânt înainte

<i>In memoriam Magistrorum nostrae Facultatis</i> Pr. Prof. Dr. Ioan MOLDOVEANU	5
<i>Profesor univ. dr. Ion Negrescu (1893-1970)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	7
<i>Arhidiacon profesor univ. dr. Orest Bucevschi (1897-1992)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	13
<i>Preotul profesor univ. dr. Alexandru Severin (Scvoznicov)</i> <i>[1901-1962]</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	19
<i>Diacon profesor univ. dr. Emilian Vasilescu (1904-1985)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	23
<i>Profesor univ. dr. Constantin C. Pavel (1907-2000)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	31
<i>Părintele profesor univ. dr. Liviu Stan (1910-1973)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	35
<i>Părintele profesor univ. dr. Petru Rezuș (1913-1995)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	43
<i>Părintele profesor univ. dr. Mircea Chialda (1913-1991)</i> Pr. Nicu MOLDOVEANU	53

<i>Preotul conferențiar univ. dr. Ioan Vesa (1913-1971)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	57
<i>Profesorul Victor Iliescu, filosof și teolog (1923-2020)</i>	
Octavian GORDON	61
<i>Părintele profesor univ. dr. Dumitru Radu (1926-2014)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	71
<i>Părintele lector univ. Lucian Gafton (1926?-1996)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	75
<i>Profesor univ. dr. acad. Emilian Popescu (1928-2020)</i>	
Pr. Emanoil BĂBUȘ	77
<i>Părintele profesor dr. Constantin (Tică) Drăgușin (1931-2014)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	107
<i>Preotul lector univ. dr. Gabriel-Mihail Popescu (1933-2017)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	115
<i>Lectorul univ. Mihai Rădulescu (1936-2009)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	119
<i>Părintele lector Dumitru Dima (1939-2006)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	127
<i>Profesor univ. dr. Lucreția Vasilescu (1949-2020)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	131
<i>Părintele lector univ. dr. Dumitru Pinteș (1953-2021)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	139
<i>Părintele profesor univ. dr. Nicolae Achimescu (1955-2019)</i>	
Pr. Nicu MOLDOVEANU	145